

Jüngrid läksid välja ja kuulutasid kõikjal, ning Issand toetas neid ja kinnitas sõna tunnustähtedega. Mk 16:20

Kirikuaasta järgi elame praegu ülestõusmisajas: märtsi lõpus tähistasime Jeesuse Ülestõusmispähi, maikuus seisavad ees veel Taevaminemispüha, lisaks Nelipühad, mil tähistame esimeste kristlaste ristimist ja kristliku kiriku sündimist (sellest on kirjutatud Apostlite tegude raamatu alguses) ning Kolmainupüha.

Erinevatel pühaldel me meenutame ammu aset leidnud sündmusi, tähistame neid, sest mõistame nende olulisust. Piiblist võime lugeda, kuidas kõik toimus, saame kirjavandude kaudu osa Jeesuse lähedal olnute kogemustest. Võime ette kujutada jüngrite nõutust ja segadust nende õpetaja surmast ja hauast kadumise tõttu ning sellele peagi järgnenud suurt rõõmu Tema ülestõusmisest! Jüngrid elasid neid sündmusi ise läbi, aga läksid ja kuulutasid rõõmusõnumit ka teistele ning nagu evangeeliumis kirjas, siis ei olnud nad selles ülesandes sugugi üksi, vaid „Issand toetas neid ja kinnitas sõna tunnustähtedega“.

See on väga kindel ja konkreetne väide. Ometi võime tänapäeval sellele lausele mõelda kas kahtluse või pisukese kadedusega, tundes, et meiega ju nii ei juhtu, et meil tuleb ise, oma jõust enda arvamuste ja tõekspidamiste selgitamiseks palju võidelda ja argumenteerida. Oma arusaamadest kõneldes võime end väga ebakindlalt ja üksiolevana tunda, sest „ajad on ju teistsugused“, nagu sageli tavatsetakse justkui vabandades öelda.

Ju see nii ongi – „ajad“ on tõesti võrreldes kahe tuhande aasta tagustega palju muutunud, kuid tuletagem meelde sõnu kirjast heebrealastele, kus on öeldud, et Jeesus Kristus on seesama eile ja täna ja igavesti (Hbr 13:8). Olgu need sõnad meile kõigile meeldetuletuseks ja julgustuseks, kinnituseks sellest, et Jumalast ei saa meid keegi lahutada, sest Tema on lubanud meid alati toetada, kui me ise vaid seda soovime.

Õnnistatud jätkuvat ülestõusmisaega soovides
Diakon Saima Sellak-Martinson

Kaarli Kooli gümnaasistide palverännak Taizé kloostri

Koolivaheajal, 19. aprillil algas gümnaasiumi õpilaste seiklus Tallinna Lennujadamast, kus astusime lennuki pardale, et saabuda Münchenisse. Vahepeatus kestis kolm tundi ning õhtuks jõudsime juba Lyoni linna Prantsusmaal.

Reisimisest väsinuna jaguneti kaheks: kes ei jõudnud päevavalgust ära oodata ja uudistasid ümberkaudset juba pimedas ning need, kes jäid väsinuna hotellituppa uut hommikut ootama.

Esimene päev Prantsusmaal möödus Lyoni linna avastades. Meelis Holsting korraldas ringkäigu olulisematesse katedraalidesse ning amfiteatrisse Théâtre Gallo Romain de Lyon-Fourvière, kus vahepeatusena jalga puhkasime.

Olulisemad vaatamisväärsused nähtud, leidis igaüks oma tee. Juhuslikult avastati avatud botaanikaaed koos loomaaiaga, mille külastus oli prii. Mõni seikles peatänavatel ja astus sisse erinevatesse butiikidesse, mõni uudistas muuseumi või nautis kevadist ilma ja ilusat arhitektuuri. Öhtul kogunesid soovijad ühiseks õhtusöögiks ning leidsime kümnepealise seltskonnaga esmapilgul pizzeria, kuid lähemal vaatlusel koha, mis pakkus

Foto: Marge Lige

meile hoopis pinsasid, mida nii mõnigi meist esimest korda proovis.

Teine päev Lyonis jäi lühikeseks, kuna peale lõunasööki istusime juba bussis, et seada suund umbes tunniajalisele sõidule Taizé külla. Saabusime jaheda kevadilma saatel mägikülla, kus vabatahtlikud meid sõbralikult vastu võtsid. Jagunesime tubadesse, mille tingimused olid paljudelegi üllatavad. Askeetlik olukord kutsus esile erinevaid emotsioone,

mis juba järgmiseks õhtuks lahtusid.

Teine päev algas palvusega ning seejärel nägime vaatamisväärsust omaette – laagri hommikusööki, milleks oli kaks saiaviilu koos šokolaadipulkadega, mille kõrvale sai rüübata kakaod või teed.

Juba kõige alguses leidis igaüks endale grupi vanuselise jaotuse kohaselt, kellega kuni laagri lõpuni koos käidi. Koos oma väikegrupiga arutati kuuludud Piiblit ning eluliste küsimuste üle kui ka

tehti korra päevas tööd. Tööd jaotati üsna juhuslikult ning nendeks olid näiteks tee jagamine pealelõunasel ajal, kiriku korda seadmine peale õhtust teenistust, kõõgi korrastamine või nõudepesu peale õhtusööki, ülepäeviti tualettide ja pesemisruumide koristamine või kohvikus müügitöö tegemine. Algul vastumeelt olevad tööd said kiiresti omaks ning rajasid hea pinnase, kus teistest rahvusest noortega head vestlused ja tõelised sõbrused tekkisid. Taizés oli sel hetkel kõige rohkem prantslasi, sakslasi ning eestlasi, nädala lõpus lisandus käputäis hispaanlasi ning itaallasi.

Õhtud veetsime üheskoos Oyakis, mis on kohalik vaba aja veetmise ala ning kus meeleolukalt õhtud öösse saadetakse. Juba varsti pani meie grupp pead kokku ja koostas albumi eesti muusikast ning tuletas meelde liigutused ühiste

tantsude õpetamiseks, et uutele sõpradele meie kultuuri tutvustada. Õhtutel saime Oyakis enda varasalve nii mõnegi uue mängu juurde. Nädala lõpuks tuli eestlastel ette valmistada Eestit tutvustav töötuba, mis aastavahetusel toimuva Taizé Eesti kogunemiseks inimesi meile külla kutsuks. Rääkisime meie kultuurist ja tavadest, võrdlesime enda väiksust Prantsusmaaga, õpetasime eestikeelseid sõnu ning proovisime koos laulda ja tantsida.

Üks olulisemaid elemente Taizé kloostris on palvused, mis toimuvad kolm korda päevas. Palvustele kutsusid suured kellad, mis juba 15 minutit enne palvuse algust lööma hakkasid. Palvustel laulsime koos laule, pidasime vaikuseminuteid ning kuulasime Jumala Sõna. Oleme tänulikud, et saime grupina erilise kohtlemise osaliseks – vend Luc tutvus-

tas meile keraamika töökoda, milles valmivad imeilusad Taizé nõud. Samuti sai nädala jooksul iga eestlane osa vendade lõunasöögist, mis on väga erandlik võimalus ning üldine külalislahkus õpetas ja kosutas meid kõiki raskematel hetkedel.

Pühapäeval, kui oli aeg tagasi Lyoni sõita, et hotellis esmaspäeva varahommikust lendu oodata, jätsime hüvasti paljude uute sõprade ja tuttavatega. Lahkumine oli emotsionaalne, ka vihmane ilm ei soosinud rõõmsaid emotsioone. Hüvasti tuli jätta nii laagripaiga, külalislahkete vendade, uute sõprade ja harjumuseks saanud päevaplaaniga. Väärt kogemus Taizés kinkis enamikele meist uued sõbrad erinevatest Euroopa riikidest ja unustamatud mälestused kogu eluks.

Marge Lige

Alfred Karindi 55. surma-aastapäeval

13. aprillil möödus 55 aastat kunagise koguduse organist-koorijuhi **Alfred Karindi** surmast.

A. Karindi on Kaarli koguduses olnud ametis lausa kahel korral: aastatel 1932–1940 ning 1944–1948.

Alfred Karindi sündis 30. mail 1901 Ida-Virumaal Illuka vallas perekonna neljanda lapsena, kokku kasvas peres 8 last.

Tema tööelu algas Tartus muusikaõpetajana, kus ta oli 1921–1927 ametis Tartu linna 2. algkoolis, 1925–1928 Tartu Kõrgemas Muusikakoolis ning 1928–1932 Tartu Ülikoolis. 1925–1929 teenis ta ka Tartu Maarja koguduses ning 1929–33 Tartu Ülikooli koguduses organistina.

1. juulist 1932 lahkus organist-koorijuht **Mihkel Lüdig** Kaarli koguduse ametist. Kandidaate vabanenud kohale oli lausa 9, nende hulgas ka Alfred Karindi.

Tartust anti talle kaasa mitu soovituskirja. Ülikooli koguduse õpetaja H. B. Rahamägi kirjutas: „Võin aga puhta südamega tunnista, et härra A. Karafin on igatpidi tubli organist, osav koorijuht ja viljakas komponist, kes meile mõnelgi puhul rõõmsaid kaunid üllatusi on toonud ja loonud. Kõige aja, millal ta on olnud ülikooli koguduse organist ja ülikooli lauluseltsi „Cantate Domino“ segakoori juht, on tema täpselt, korrapäraselt omas töös olnud, on koguduse ja leeriõppijatele laulu tõstnud ja laulukoori C. D taset tuntavalt edasi viinud. /.../ Olen aga kindlas veendumuses, et tema töö suures Kaarli koguduses veel

Teatri- ja muusikamuseumi fotokogu

viljakam on, kuna töö võimalused ja tigitumused paremad ja rikkalikumad.“ Koori „Cantate Domino“ esimees H. Tiedt lisas, et „Olles ise sügavatundeline ja väga musikaalne, on hra Karafin meile selle aja jooksul kinkinud ka hulk ilusaid vaimulikke laule pühakirja sõnadele, nende hulgas kaks suuremat teost koorile ja oreleile. Loodan, et Kaarli kogudus, valides hra Karafini organistik, tüsedatööjõu saab, kellega Teie kui ka koguduse kõigigi rahule jääte.“

Kaarli koguduses alustaski ta tööd organist-koorijuhina 20. detsembril 1932 ja oli ametis kuni 1. oktoobri 1940. Ta juhatas 1933. aastal kõigi pihtkondade noortest asutatud laulukoori ja lühikest aega ka

lastekoori. Päevalehe vahendusel andis Karindi 1933. aasta jaanuaris teada: „Üks ausamaid ülesandeid lauluarmastajatele on kirikumuusika harrastamine ja edendamine, kuna kirikumuusika oma tõsiduse ja ülewusega on võimeline meie mõtteid juhtima ka praegusel raske ajal millelegi paremale, kui seda on igapäevased mured ja võitlused. Selles mõttes pöördun kõigi Kaarli koguduse lauluhuviliste noorte poole, kutsudes teid osa võtma asutatava Kaarli koguduse noorte koori tööst, et võiks kõlada võimsalt ja hingeülendavalt noorte vaimulik laul.“

Töö lastekooriga siiski A. Karindit ei inspireerinud ja juba 1933. aasta märtsis palus ta selle koori tagasi anda köster **Gustav Kasemetsa** hoolde: „Praegu töötab minu juhatusel koguduse lastekoor. Lapsi käib kooris harjutustel vähe ja suures enamikus on nad väga väikesed, mistõttu nendega muusikaliselt väga vähe võimalust on midagi ära teha. Olen püüdnud endasse sugereerida huvi nimetatud lastekoori töö vastu, kuid olemasolevate võimaluste juures on see sama hästi kui viljatu. Arvan, et ka edaspidi ei saa koguduse lastekoori koosseisu niivõrd parandada, et ta muusikalist huvi pakuks. Kuna seni teatavasti tegutses lastekoor köster Kasemetsa juhatusel, siis oleks minu arvates soovitatav endise korra juurde tagasimine ja lastekoori juhatamine uuesti köstri ülesandeks teha, kuna lastekoori ülesandeks on ju kiriku viisidega laste tutvustamine, millise ülesandega köster väga hästi toime tuleb.“

Alfred Karindi tulek Kaarli kogudusse tähendas suurt kvaliteedimuutust kogu muusikatöös. Tal oli annet hääli valida, rahu ja eesmärgikindlust ligi poolesaja lauljaga tööd teha ja kõitvat, enamasti eesti vaimulikku muusikat sisaldavat repertuaari valida. Esimese viie aasta jooksul esines koor lausa 150 korral. Koor tegi ka arvukaid raadiosalvestusi. 1938. aastal käidi esinemas Helsingi Johannese ja 1939. aastal Stockholmi Hedvig Eleonora kirikus.

Ta oli jõuliste tämbritega registreeriv organist, kelle käte all kirik kajas. See kõla olnud midagi Bachi, Buxtehude ja Regeri laadset, olenevalt koraalist ja liturgilise kirikuaasta ajahetkest. (E. Pilliroog „Kaarli kirik ja kogudus“, 1997)

1939. aastal ühendati Karindi juhata tud koor Kaarli lauluseltsi lauljatega ja hakkas kandma nime Kaarli oratooriumikoor, mis sai aga tegutseda lühikest aega.

22. märtsil 1940 kõlas Kaarli kirikus W. A. Mozarti Reekviem – Kaarli Oratooriumikoori, Ringhäälingu sümfooniorkestrit ja soliste juhatas Alfred Karindi. See jäi viimaseks suurteoseks enne pöördelisi aegu ...

1. oktoobril 1940 palus Karindi seoses Tallinna Konservatooriumisse teenistusse üleminekuga ennast Kaarli koguduse töölt vabastada – õppejõududele ei peetud kirikutööd sobivaks. Ühtlasi palus ta võimalust käia kirikus orelit harjutamas. Peale tema ametist lahkumist ühendati Tallinna Kaarli kiriku laulukoor ja Kaarli Oratooriumi laulukoor üheks laulukooriks ja see pidi jätkama tegevust **Juhan Jürme** käe all. Organisti ülesanded aga jagati köster **Harry Kõrvitsa** ja organist-koorijuht Juhan Jürme vahel.

Nii Harry Kõrvitsa kui Juhan Jürme ametiaeg ei jäänud Kaarlis enam pikaks, mõlemad palusid ennast töölt vabastada 1940. aasta detsembri esimestel päevadel. Organisti kohale valiti

Edgar Arro ja **Friedrich Stockholm**. Peale Stockholmi põgenemist 1944. aastal Saksamaale töötas Karindi alates 1944. aasta oktoobrist taas Kaarli koguduse organist-koorjuhina 14. oktoobrini 1948, mil ta palus ennast töölt vabastada. Tema senised kohustused anti organist **Senta Arrole**.

Aastatel 1940–1950 ja 1955–1969 oli Karindi Tallinna Riiklikus Konservatooriumi muusikateoreetiliste ainete- ja oreliõppejõud (aastast 1944 teooriakateedri juhataja, aastast 1946 professor). Nende aastate vahele jäi ebaseaduslik arreteerimine 05.02.1950 süüdistatuna nõukogude vastases tegevuses, seejärel vangistus Mordva ANSVs Dubravlagi vangilaagris. Vangilaagrist vabanes ta 21. juulil 1954 ning rehabiliteeriti 1956. aastal.

Karindi on juhatanud mitmeid koore: Tartu linna 2. algkooli lastekoori, Tartu Meestelaulu Seltsi koori, M. Hermannilauluseltsi segakoori, üliõpilaskonna muusika sektsiooni segakoori, Tartu Üliõpilassegakoori Cantate Domino, Tallinna Linnateenijate Meeskoori, Tallinna Meestelaulu Seltsi koori, Tallinna Naislaulu Seltsi koori. Kõrgemate Koolide Lõpetanute Segakoori. Kahel korral, 1947 ja 1965, on olnud ka üldlaulupidude üldjuht. Heliloojana on Karindi kirjutanud koori- ja soololaule, klaveri- ja orelimuusikat, sümfoonilist- ja kammermuusikat.

Karindi oli Autorite Ühingu juhata se liige ning Eesti Heliloojate Liidu liige. 1947 sai Eesti NSV teenelise kunstitegelase aunimetuse ning 1948 Eesti NSV riikliku preemia, 1986 avati tema sünnikodus Kõnnus mälestustahvel.

Abielus oli Karindi Karin sünd Sullaniga ja peres kasvas 4 last. Alfred Karindi suri 13. aprillil 1969. aastal Tallinnas ning on maetud metsakalmistule.

Külli Saard

18. MAIL 2024
sõidame külla
meie eestpalvekogudusele
SAARDE KATARIINA KOGUDUSELE.

Väljasõit kell 9
hommikul Kaarli kiriku juurest.

Osavõtutasu 30€ eest
tasume bussisõidu ja ühise lõuna.
Tule kaasa!

Rohkem infot ja registreerimine
Saima Sellak-Martinson
5301 5848
saima.sellak-martinson@kaarlikogudus.ee

VÄLJASÕIT LÄBI KEVADISE EESTIMAA

Foto: Marek Pääm

Märtsi viimasel nädalal jätkati kiriku katusel parapetitöödega. Tegemist on möödunud aasta lõpus alustatud jätkutööga, mil parapeti plekk sai lisakinnitused ning korstnalt eemaldati lahitud kivid.

Parapetilt on eemaldatud vana osa, ehitatud alusroovitus, millele on paigaldamisel uus plekk. Mürsepad alustasid korstnapitsi renoveerimisega ning töödega plaanisime lõpule jõuda aprilli lõpus. Olenemata kalendrist vastu vaatava maikuuga mängisid ilmad vahepeal vingerpussi ning katuse tööd seisid pea nädala ja ootasid soojemaid ilmasid.

Tänaseks on korstna krohvimistööd lõpule viidud ning nüüd on plekkseppadel jäänud katta veel mõne meetri jagu parapetti ja viimistleda korstna seelik ja müts.

Töid teostab Oma Katus OÜ. Oleme tänulikud linnaplaneerimisametile, kes toetab tööde tegemist 43 000 euroga.

MAI KIRIKUS

SÜDAME KÕNE JUMALAGA – Tänu olgu Jumalale, kes ei ole heitnud kõrvale mu palvet ega ole mult ära võtnud oma heldust! Ps 66:20

P 5. MAI kell 10:00 Missa

E 6. MAI kell 13:00 Missa

kell 18:00 Taizé lauludega ühispalvus

T 7. MAI kell 17:30 Muusikaõhtu

Kersti Petermann – orel. Sissepääs vaba.

N 9. MAI kell 17:30 Missa, Kristuse taevaminemise püha

PÜHA VAIMU OOTUS – Kristus ütleb: „Kui mind maa pealt ülendatakse, siis ma tõmban kõik enese juurde!“ Jh 12:32

P 12. MAI kell 10:00 Perejumalateenistus, emadepäev

E 13. MAI kell 13:00 Missa

kell 18:00 Taizé lauludega ühispalvus

T 14. MAI kell 17:30 Muusikaõhtu, Suurvormide kontsert

Kaarli koguduse kontsertkoor Pärtel Toompere juhatusel. Toomas Bubert – viiul, Kerstin Tomson – viola, Piret Aidulo – orel. Sissepääs vaba.

PÜHA VAIMU VÄLJAVALAMINE – See ei sünni väe ega võimu läbi, vaid minu Vaimu läbi, ütleb vägede Issand. Sk 4:6

P 19. MAI kell 10:00 Missa, 1. nelipüha

E 20. MAI kell 13:00 Missa, 2. nelipüha

kell 18:00 Taizé lauludega ühispalvus

T 21. MAI 17:30 Muusikaõhtu

Ott Indermitte – bariton, Piret Aidulo- orel. Sissepääs vaba.

VARJATUD JUMAL – Püha, püha, püha on vägede Issand! Kõik maailm on täis Tema au! Js 6:3

P 26. MAI kell 10:00 Missa, Kolmainupüha

E 27. MAI kell 13:00 Missa

kell 18:00 Taizé lauludega ühispalvus

T 28. MAI kell 17:30 Muusikaõhtu

Kammerkoori Canorus kevadkontsert. Sissepääs vaba

KAARLI KOGUDUSES ALUSTAVAD

TEOLOOGIARING JA PIIBLISEMINARID

Juhendab abiõpetaja
Jaan Lahe

TEOLOOGIARINGI

kokkusaamine

"Ajalooline Jeesus ja kuulutatud Kristus"

neljapäeval, 30. mail kell 18.15

Kaarli koguduse majas ning veebis.

Räägitakse Martin Dibliuse raamatust "Jeesus"

Registreerimine (ainult esimesele korral)

jaan.lahe@kaarlikogudus.ee

PIIBLISEMINAR

kolmapäeval, 15. mail kell 18.15

Kaarli koguduse majas.

Arutlusele tuleb tekst Hb 5:7-10.

Piibliseminarid on tasuta, registreerimine ei ole vajalik. Seminare kannab üle Raadio 7.

LEERIKOOL

14. aprill – 16. juuni 2024

Info ja registreerimine:

www.kaarlikogudus.ee/kogudus/leerikool/

Diakooniatöö

Koraalikoos

2. mail kell 13.

Senioride klubi

igal kolmapäeval kell 14.

15. mail külalisega

Toolivõimlemine

igal neljapäeval kell 12.

Ootame teid koguduse majas!

Kaarli kirikut ja koguduse tegevust saab toetada helistades numbril

900 7755

Annetuse suurus on 5€

Annetuse toimumiseks palume helistamisel lõpuni kuulata automaatvastaja teavitus.

Täname lahkeid annetajaid!

KOGUDUSE KANTSELEI

E, R kell 10–13

T, N kell 10–13, 14–16

K kell 10–13, 14–18

Õpetaja Jaak Aus, abiõpetaja Jaan Lahe, abiõpetaja Kaisa Kirikal, diakonid: Saima Sellak-Martinson, Tiit Zeiger, Meelis Holsting. Kohtumine tuleb eelnevalt kokku leppida.

telefon: 619 9100

e-post: info@kaarlikogudus.ee

kodulehekülg: www.kaarlikogudus.ee

Facebook: EELK Tallinna Toompea Kaarli kogudus

pank: SEB EE171010022004706006

Swedbank EE392200221011214295

annetused remondi heaks:

Swedbank EE902200221040614950

annetused oreli hoolduse heaks:

Swedbank EE452200221057033689

annetused Kaarli Kooli toetuseks: